

# מבעד למסוו

(שעורים בהסתכלות)

כלנו, אנו בארץ ישראל והעם העברי בגולה, חייבים להודות לדרי קלוזנר, שבא מחוץ ויגלה לפנינו את כל הנפלאות שבפעולות ועד הצירים. מניין שהדר' הנכבד איננו תלוי בועד הצירים? ואין הוא מוכרח. לפצא חן בעיני מר אויס"שקין וחביו, סקירתו הרגיונית העמוקה והמדינית על חשבוננו של ועד הצירים, החישב ל"דוקומנט היסטורי, שיועזע בשח את לב כל הקהל העברי, אשרינו שזכינו לאדם כזה שרוי בועד הצירים" נהירין לו וגלויים לפנינו, והודות לו נודעו גם לנו דברים ש"ועד הצירים" בעונהגותו רגדולה הסתירם ממנו. וככן רבותי, ובה נשתחווה ל"ועד הצירים" שנלחם בכל ממשלות האומות, שעמדו מוכנות

לחטף מאתנו את הפקידים המופתים, שממלאים עכשיו את משרדי ה"מיניסטרוין" שלנו. מלחמה כבדה ומסיכנה... הועד הצירים" נצח. תודה לאל יש לנו פקידים שיושבים הם אתנו לבשר. מיכנים להכניות רחבות של בנין, פקידים שלהם. נצטרך או מאד". ונצחון זה עלה לנו בהוצאות סעוטות... רק בשמנה למאה פמה שמוציא. ועד הצירים" בכל עבודותיו, וראו נא מה ביני ובין חטן, כל מועד צבורי אחר, מוציא שמנה למאה לפקידים דיעובדים, העוסקים בעניני המוסד, אבל "ועד הצירים" אינו מסתפק בדבר שכלוני כזה, אלא אצלו מוציאים שמנה למאה עבור פקידים, שאם ירצה השם, יעשו את עבודתם כשתהינה לנו הכניות רחבות ועצומות. וחבל רק ש"ועד הצירים" מקמץ כל כך בפרושות. מהראוי היה שיכין לנו גם פקידים אחרים, למשל: מצביאים, אמיריים (הלא תדעו, ארץ ישראל, — ים ישראל), מקבצי מסי. סלע

הישוב, שוטרים ל"ועד הרצלי", מנהלים ומורי דרך בעד דתירים לדילב, וליעדות דר הרמל. וכו' וכו'. מניין ש"ועד הצירים" הוא "מיניסטרוין", עליו לדאג לכל, ולא להסתפק ב"כנת פקידים פעוטים; מה נעשה ביום שבו נרזיה זקוקים לבוני אניות-מלחמה לטשל, האם באמת נסנה לליברפול, או לרוטרדם חלילה? והלא, דבר כזה לא יעלה על לבו של שום בן-דעת! דמתחיל במצוה אומרים לו גטור. \* \* \* מי יתנני סופר נכבד, ויכלתי למלאות עתון שלם בתשכחות על "חשבוננו של ועד הצירים". אבל אני, פליצו מסכן, שעורך העתון איננו מרשה לי יותר טכך וכך שורות, מסחד הפרושות הארוכות, שהוא מוכרח לשלם לי בערן... ולכן אסתפק להזכיר רק מעט מהנפלאות של ה"מיניסטרוין" יאלנו, כלכם הרגשתם במחסור הנורא של דירות

בירושלם, וכלכם התפלאהם לפצא שפתאם נתמקט המחסור הזה. לא כן? ובכן הודות לדר' קלוזנר, נודע לנו עכשיו מי גרם לנט הזה. שמעו: תקן ועד הצירים י"א בתים וכית כנסתי — ועל ידי כך נתמעט קצת המחסור בדירות, שהיה קשה בשנה שעברה הרבה יותר". ועוד הרבה יותר יגדל הנס בעיניכם אם תעמדו לחשב, שבשנה זו יש לנו יותר פקידים, ומרבה יותר סופרים נכבדים הנלחמים בזרזרי העט, וככל זאת, "נתמעט קצת המחסור". אכן "מיניסטרוין" יוכל לחולל נפלאות. \* \* \* עד היום חשבתם שתפקידה של המחלקה לחקלאות, ישעל יד ועד הצירים" הוא לברא "דפיציטים" בקבוצות. בא דר' קלוזנר ומגלה לכם את טעותכם. בחוץ תקציב הדפיציטים נכנס גם התקציב "לעזרה אגרונומית למושבות" — עיני נפלאות דמעוץ הערצה, בשעה שאני חושב שעזרה

זו נעשית בצנעה כל כך גדולה. שתמושבות לא הרגישו כלל, בעויה האגרונומית שנתנה להן... עד הרגע שבא הדר' הנכבד ויגלה לנו את הסוד... כמה גדל נשמה יש בדבר — יפן נותנת ושמאל אינה טרגישה שמקבלת... ואם מעט הוא בעיניכם הדבר הזה, הנח נודע לנו פחאס מקור כל הגרעונות שראשינו בהם עד כה את הקבוצות. "ועד הצירים" פרסם גם עליונים (פליחה! עלונים) של הוראות מעשיות בחקלאות, והלא ידוע הוא שפיסוס זה עולה בחן עצום, מחירי בגדים עלו עליו... ומה היינו עושים לו היה על "ועד הצירים" לדאג גם לתחוננים; רחמנא לצלן. \* \* \* העיקר הוא ש"ועד הצירים" יודע את ערך "גרעון על גרעון" — ודר' קלוזנר למד לקח זה ממנו, ולכן הוא וידידיו אשר ב"ועד הצירים" מבינים, שכל המושבות ה"פינסקיות" אינן לא

גרעון ולא חשבון, ואז הכל צריך לברא מחדש. אפילו עצי-חאנים שנטעו אותם במושבות הרעות אסור להזכירם. והזן דוחף, דוחף... והמבונות רק שלשים קילומטר לשעה נוסעות, והדר' עמוק בעריכת ירחין וכתיבת "תהלים"... ולכן אמר העכוים ליבנין, הכל טוב, בשוג שבעולמים. למנצח סומור למנחם מנריל, \* \* \* העורך גוער בי, ידידי, סבום שורותי נמלא. ואני, הרי רציתי לספר לכם כיב ענינז על אדות "סטינקארי", הלא שפעחם בודאי על אדות "סטינקארי" דחנבור, אחרי הרבה תחבולות הצלחתי ל"חגנב לאולם הרא-נע, ושם במשך חמש שעות רצופות חייתי רגעים של תקוה ויאוש... "סטינקארי" נחפש, הוא נמלט, צוחק למשטרה, הוא קירא עתון מצויר... הוא... העורך חטף את קסת הדיו, אבל להתראות בשבוע הבא. עזמות